

АНДРЕЙ. Той ли ти каза това?

ЛИЛИЯ. И той, и мама, и г-нь председателя.

АНДРЕЙ. Кой председател?

ЛИЛИЯ. Председателя на дружеството. Той е главен акционер в фабриката.

АНДРЕЙ. Хъм, значи има акции и в вашия годеж?

ЛИЛИЯ. Той е негов баща, може ли да не знае?

АНДРЕЙ. /оцудено и съ омраза/ Негов баща?! Какво правите вие тука? Хубаво сте я заплели!

ЛИЛИЯ. Андрей, ... какво искаш да кажеш?

/влиза Елена/

ЕЛЕНА. Забравих да ти кажа, Андрей, - един фойтонджия е дошел още преди час и настоява да те види. Ще слезнеш ли доле?

АНДРЕЙ. Нека дойде тука.

ЕЛЕНА. /неохотно/ Добре, както искаш. /излиза и вика отвън: "Мария, нека се качи горе". Гласът на слугинята "г-жо, та той ще изцапа"/

АНДРЕЙ. /смъе се безвучно и съ болка/ "ще изцапа.. Та тука и сезъ това е достатъчно изцапано. Не мога да разбера, какъ се гледате въ очитъ, Не се ли срамувате една отъ друга?

ЛИЛИЯ. Андрей, Андрей... кого осъждаш, какво съм виновна аз?

АНДРЕЙ. Ти ли? Да, ти може би, не си виновна, защото си млада и имаш